

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 99/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-60C/152/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-60C/152/2019. Sťažovateľka žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou zo 16. decembra 2019 podanou na Okresnom súde Bratislava III domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), t. j. aktív a pasív sporových strán, ktoré nadobudli počas manželstva, ktoré zaniklo rozvodom.

3. Ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 275/2024-32 z 24. júla 2024 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní a prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľke zároveň priznal finančné zadostučinenie vo výške 2 000 eur a náhradu trov konania. Nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 27. augusta 2024.

4. Mestský súd rozsudkom č. k. B3-60C/152/2019-506 z 24. októbra 2024 vyporiadal BSM. Proti rozsudku podali odvolania sťažovateľka (11. 11. 2024) aj žalovaný (27. 11. 2024), pričom ku dňu podania ústavnej sťažnosti mestský súd vykonával procesné úkony nevyhnutné na predloženie spisu Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaniach.

5. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení označených práv podľa ústavy, listiny, dohovoru, dodatkového protokolu a charty zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľka dala do pozornosti, že kým sa prvou ústavnou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, touto ústavnou sťažnosťou sa domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivý proces a označených majetkových práv, keďže jej pretrvávajúca právna neistota a zbytočné prietahy mestského súdu majú za následok zásah do sťažovateľkinho vlastníckeho práva. V dôsledku nečinnosti mestského súdu totiž dochádza k zamedzeniu riadneho nakladania a disponovania s majetkom patriacim do BSM, ktorý sa neustále znehodnocuje a opotrebuje. Nemožno pritom racionálne a objektívne očakávať od strán sporu, že budú investovať vlastné finančné prostriedky na udržiavanie majetku patriaceho do BSM, keďže do právoplatného rozhodnutia súdu nie je isté, ktoré veci skončia v osobnom vlastníctve sporových strán. Vzhľadom na prvostupňový rozsudok je pravdepodobná aj možnosť vzniku pohľadávky jedného manžela voči druhému z titulu vyplatenia podielu patriaceho do BSM, ako aj trov konania, pričom pod ochranu označených práv spadajú aj dané pohľadávky.

6. Sťažovateľka možný zásah do čl. 17 ods. 1 charty odôvodňuje skutočnosťou, že ako štátna občianka Slovenskej republiky je zároveň aj občiankou Európskej únie, čo má automaticky zakladať aplikáciu charty. Aplikáciu dodatkového protokolu a dohovoru sťažovateľka odôvodňuje porušovaním doktríny legitímnych očakávaní, keďže vo vzťahu k majetkovým hodnotám vrátane pohľadávok má legitímne očakávania k získaniu efektívneho užívania vlastníckeho práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), porušenie základného práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny), ako aj čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní.

II.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

8. Pri posudzovaní namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi mestského súdu ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru,

v zmysle ktorej k vysloveniu porušenia základného práva na spravodlivý proces môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

9. Ústavný súd vo svojom predchádzajúcom náleze č. k. I. ÚS 275/2024-32 z 24. júla 2024, ktorý nadobudol účinky právoplatnosti 27. augusta 2024, konštatoval porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi mestského súdu, ktorému prikázal konať bez zbytočných prietahov. Mestský súd následne vo veci vydal meritórny rozsudok (24. 10. 2024), ktorý vzhľadom na podané odvolania zo strany oboch sporových strán dosiaľ nie je právoplatný. V súčasnosti sú vykonávané procesné úkony mestského súdu potrebné na predloženie veci odvolaciemu súdu.

10. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že aktuálna celková dĺžka konania ani jeho momentálny procesný stav neodôvodňujú vyslovenie neprípustného zásahu do práva na spravodlivý proces. Napadnuté konanie síce nebolo ani po polroku od vydania daného nálezu právoplatne skončené (a to aj v dôsledku podaného odvolania sťažovateľkou, pozn.), avšak vykonávanie pojednávaní, existencia meritórneho rozhodnutia, ako aj súčasné aktívne vykonávanie procesných úkonov mestského súdu nevyhnutných na predloženie veci odvolaciemu súdu signalizujú, že príkaz konať vyplývajúci z predošlého nálezu ústavného súdu sa neminul svojmu účinku.

11. Ústavný súd preto uzatvára, že medzi skutkovým stavom, celkovou dĺžkou napadnutého konania a sťažnostnou argumentáciou absentuje dostatočná príčinná súvislosť, keďže vo veci sťažovateľky v súčasnosti nemožno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. To zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v časti namietajúcej porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenej.

II.2. K namietanému porušeniu práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu:

12. Sťažovateľka v dôsledku zbytočných prietahov mestského súdu namieta aj porušenie označených majetkových práv vyplývajúcich z ústavy, listiny a dodatkového protokolu. Sťažovateľka ich možné porušenie odvádza od nemožnosti ich plného užívania v dôsledku právnej neistoty a znižovania ich hodnoty v dôsledku opotrebovania. Ústavný súd však konštatuje, že s argumentmi uvedenými v ústavnej sťažnosti nemožno súhlasiť. Je pravdou, že pretrvávajúci súdny spor istým spôsobom okliešťuje možnosť pokojného užívania majetku patriaceho do BSM, neexistuje však objektívna prekážka, ktorá by bránila stranám sporu sa o majetok aktuálne patriaci do ich BSM náležite starať a následne si vynaložené náklady spätne uplatňovať prostredníctvom na to určených právnych prostriedkov zakotvených v právnom poriadku Slovenskej republiky. Ústavný súd zároveň dodáva, že sťažovateľka reálne znižovanie hodnoty svojho majetku v ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom nepreukázala, rovnako nepreukázala objektívnu prekážku v užívaní daného majetku, pričom jej argumenty sú výlučne v rovine všeobecných tvrdení. Bežné

opotrebovanie majetku, ktorým sťažovateľka taktiež argumentovala, nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by bola sama osebe spôsobilá spôsobiť možné vyslovenie porušenia označených práv postupom mestského súdu.

13. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu, preukázaným skutkovým stavom a sťažnostnou argumentáciou absentuje relevantná príčinná súvislosť. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť v uvedených častiach podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.3. K namietanému porušeniu čl. 17 ods. 1 charty:

14. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti napokon namieta aj porušenie čl. 17 ods. 1 charty, pričom jej aplikáciu odôvodňuje občianstvom Európskej únie. Rovnako ako v prípade každej inej referenčnej normy, je potrebné aj vo vzťahu k jednotlivým článkom charty v konaní pred ústavným súdom riadne odôvodniť vecnú súvislosť predmetu ústavnej sťažnosti (v prípade sťažovateľky najmä s predmetom ochrany v napadnutom konaní mestského súdu) s právom Európskej únie, čo sťažovateľka napriek pomerne obsiahlej ústavnej sťažnosti relevantným spôsobom nespĺnila. Táto okolnosť má za následok odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu